

การศึกษาทักษะทางดนตรีของผู้ที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล

The study of musical skills of visually impaired people using a set of international music learning activities

บัณฑิต ไชยปัญหา¹, สยาม จวงประโคน²

Bundit Chaipanha¹, Sayam Chuangprakhon²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะทางดนตรีของผู้ที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทดลองในครั้งนี้เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม อำเภอ เมือง จังหวัด ร้อยเอ็ด จำนวน 3 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง(Purposive Sampling) ใช้เวลาทดลองทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากลสำหรับผู้บกพร่องทางการมองเห็น เรื่อง อัตราจังหวะ แผนการจัดการเรียนการสอน เรื่องอัตราจังหวะ จำนวน 4 แผน และ แบบวัดทักษะการเรียนรู้หลังชุดกิจกรรม จำนวน 4 ชุด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ผลการวิจัยพบว่าทักษะทางดนตรีของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นหลังใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล คิดเป็นร้อยละ 80 อยู่ในระดับดี

คำสำคัญ: ทักษะทางดนตรี การศึกษาพิเศษ ชุดกิจกรรม

Abstract

The purpose of this research is to study the musical skills of the visually impaired by using a set of universal music learning activities. The target group used in this experiment is 3 high school visually impaired students of ROIET Collage of Dramatic Art, Bunditpatanasilpa Institute. The experiment took a total of 10 hours by using Purposive Sampling Theory. The research's instruments include a set of universal music learning activities about beat rate,

¹ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์มหาบัณฑิต วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ Master of Music (Master of Music), Mahasarakham University

² College of Music, Mahasarakham University



teaching management plan regarding the tempo rate of 4 plans and 4 sets of learning skills test after In the analysis of the data, the percentage mean was used in a comparative analysis of the visual impairment's ability to learn universal music. The research results were found that Music skills of students with visual impairments after using a series of universal music learning activities. Accounted for 80 percent at a good level.

Keywords: Musical skills, special education, learning package

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 10 วรรค 1 ได้บัญญัติไว้ว่า การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และมาตรา 10 วรรค 2 ได้บัญญัติไว้ว่า การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 มาตรา 10) สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 มาตรา 8 วรรค 2 บัญญัติไว้ว่า ให้สถานศึกษาในทุกสังกัดและศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการอาจจัดการศึกษาสำหรับคนพิการทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ในรูปแบบที่หลายหลายทั้งการเรียนร่วม การจัดการศึกษาเฉพาะความพิการ รวมถึงการให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพ การพัฒนาศักยภาพในการดำรงชีวิตอิสระการพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็นการฝึกอาชีพ หรือการบริการอื่นใด ในวรรค 3 บัญญัติไว้ว่า ให้สถานศึกษาในทุกสังกัดจัดสภาพแวดล้อม ระบบสนับสนุนการเรียนการสอน ตลอด

จนบริการเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ และวรรค 6 บัญญัติไว้ว่า ให้สถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุน คนพิการได้รับการศึกษาทุกระดับ หรือบริการทางการ งานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนผู้ดูแลคนพิการและประสานความร่วมมือจากชุมชนหรือนักวิชาชีพเพื่อให้คนพิการได้รับการศึกษาทุกระดับ หรือบริการทางการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ (พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ 2551 มาตรา 8)

จากอดีตจนถึงปัจจุบันคนพิการทางการมองเห็นมีโอกาสได้รับการศึกษาทั้ง การศึกษาในระบบโรงเรียน และนอกระบบโรงเรียนน้อยมาก ซึ่งปัญหาในการรับบริการการศึกษาของคนพิการทางการมองเห็นนั้นมีมาจากหลายสาเหตุ เช่น ครอบครัวของคนพิการ ตลอดจน ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษาต่างๆ มีเจตคติไปในทางลบ เข้าใจว่าคนพิการเรียนหนังสือไม่ได้ หรือเรียนไปก็ไม่มีความรู้จึงไม่ส่งเสริมให้เล่าเรียน จึงทำให้คนพิการทางการมองเห็น ขาดสื่อการเรียนการสอนทำให้ไม่อาจเรียนหนังสือได้ดีเหมือนบุคคลปกติทั่วไป เป็นต้น การศึกษา ตามอัธยาศัยจึงเป็นการศึกษาเพียงรูปแบบเดียวที่พอจะเข้าถึงได้จากสื่อประเภทวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ แต่สื่อดังกล่าวก็จะมีข้อจำกัดทาง



ด้านเนื้อหาสาระอยู่มาก เพราะส่วนใหญ่ผู้ผลิตสื่อมักจะมองกลุ่มเป้าหมายในการรับข่าวสารไปที่คนสายตาปกติซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ (อภิชาติ ทองน้อย, 2549 : 19-20)

การจัดการศึกษาในระบบโรงเรียนแบบเรียนร่วม สถานศึกษาส่วนใหญ่มีการจัดการด้านสถานที่และหลักสูตรในรูปแบบปกติทั่วไป โดยไม่ได้มีการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมให้กับผู้เรียนพิการทางการมองเห็น แต่มีการจัดห้องประสานงานเรียนร่วมสำหรับให้ครู เสริมวิชาการที่ทางต้นสังกัด คือมูลนิธิช่วยคนตาบอดแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ส่งมาประจำเพื่ออำนวยความสะดวกด้านต่าง ๆ แก่ผู้เรียนพิการทางการมองเห็น (อภิชาติ ทองน้อย, 2549)

การเรียนดนตรีของผู้ที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นจะใช้วิธีการฝึกโสตประสาทเป็นอย่างมากจนสามารถจำระดับเสียงได้อย่างแม่นยำ และสามารถแยกเสียงดนตรีได้จะช่วยให้การศึกษาวิชาดนตรีประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดี (สมชาย อมะรักษ์, 2532) และการฝึกฟังนั้นนอกจากจะช่วยพัฒนาด้านการฟังแล้วยังสามารถพัฒนาผู้เรียนให้สามารถบรรเลงได้ไพเราะและแม้กระทั่งผู้ฟังก็สามารถพัฒนาอารมณ์ บรรยายการฟังของตนเองหรือแม้กระทั่งวิจารณ์เพลงได้นอกจากผู้พิการที่มีโสตประสาทเป็นเลิศแล้ว ถ้าได้รับการฝึกปฏิบัติเหมือนคนปกติทั่วไป

ผู้พิการหลายคนมีศักยภาพในตนเองสูงแต่ไม่มี ผู้สนับสนุนหรือแนะนำ ถ้าได้รับการฝึกฝนอย่างถูกวิธีผู้พิการก็จะไม่โดนมองจากสังคมว่าเป็นภาระทางสังคมบางคนได้รับการเรียนรู้ฝึกปฏิบัติจนสามารถประกอบอาชีพได้เหมือนคนปกติทั่วไป (ทวี เชื้อสุวรรณทวี, 2549)

วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ดได้มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรวิชาดนตรีตะวันตก

เป็นการจัดการเรียนการสอนในระดับขั้นพื้นฐานและระดับปริญญาตรี โดยวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ดได้มีการรับนักเรียน นักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น ได้มีโอกาสเข้าศึกษาในหลักสูตรของวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มุ่งให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นได้มีความรู้และทักษะด้านดนตรีและนาฏศิลป์ โดยนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นต้องเรียนรายวิชาต่าง ๆ ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเหมือนกันกับนักเรียนปกติซึ่งพบว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นจะได้รับความรู้จากการฟังเพียงอย่างเดียว

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้เห็นถึงปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นจำนวน 3 คน ผู้วิจัยได้มีความสนใจในการจัดทำชุดกิจกรรมในการเรียนการสอนดนตรีสากลสำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการมองเห็นให้ได้รับความรู้ในเรื่องทฤษฎีดนตรีสากล จากการฟัง และการสัมผัส เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติเครื่องดนตรี หรือการถ่ายทอดทางดนตรีอีกต่อไป โดยในการจัดทำชุดกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีสากลสำหรับผู้ที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นในครั้งนี้ผู้วิจัยเน้นการสอนเรื่องของจังหวะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาและการปฏิบัติทางดนตรีสากลของนักเรียนผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็น ในการศึกษาเรื่องต่าง ๆ ของการเรียนดนตรีสากลอีกต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาทักษะทางดนตรีของผู้ที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้นักร้องสากล



ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการวิจัยครั้งนี้ เป็น 2 หัวข้อได้แก่

1. ด้านเนื้อหา ผู้วิจัยได้สร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล เรื่องอัตรากำลัง สำหรับผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็น หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ปรับปรุงพุทธศักราช 2562) มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรมและเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง จึงกำหนดจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษา

2. กลุ่มผู้ศึกษา ได้แก่ นักเรียนผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็นในระดับชั้นมัธยมศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน 3 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง(Purposive Sampling)

3. ตัวแปร

3.1 ตัวแปรต้น คือ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากลสำหรับผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็น

3.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะทางดนตรีของผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็น

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ในการวิจัยครั้งนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มผู้ศึกษา

กลุ่มผู้ศึกษา ได้แก่ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น ในระดับมัธยมศึกษา

ของวิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน 3 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการศึกษาทักษะทางดนตรีของผู้บกพร่องทางการมองเห็นโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล ดังนี้

2.1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล

2.2 แบบวัดทักษะทางดนตรีสากล

2.3 แบบสัมภาษณ์

3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 การสร้างชุดกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีสากล สำหรับผู้บกพร่องทางการมองเห็น

3.1.1 ศึกษาทฤษฎี และหลักในการสอนดนตรีสำหรับผู้บกพร่องทางการมองเห็น จากหนังสือ วารสารงานวิจัยต่างๆ

3.1.2 ศึกษาแนวทางการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสำหรับผู้บกพร่องทางการมองเห็น รวบรวมข้อดีและข้อเสียของชุดกิจกรรมต่างๆ

3.1.3 สร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากลสำหรับผู้บกพร่องทางการมองเห็น ทั้งรายวิชาทฤษฎีและ การปฏิบัติ ให้ครอบคลุมตามกรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้า แล้วนำชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง โดยมีเนื่อหาดังตาราง 1



ตาราง 1 แสดงเนื้อหาและคาบเวลาที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้	เรื่อง	จำนวนชั่วโมง
1	เครื่องหมายกำกับจังหวะ	2
2	อัตราจังหวะ	2
3	อัตราจังหวะ $\frac{2}{4}$ $\frac{3}{4}$ $\frac{4}{4}$	4
4	การปฏิบัติอัตราจังหวะธรรมดา	2
รวม		10

3.1.4 นำชุดกิจกรรมที่ผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 3 คน

3.1.5 ปรับปรุงชุดกิจกรรมตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและนำไปใช้จริง

3.2 การสร้างแบบวัดทักษะของนักเรียนผู้บกพร่องทางการมองเห็น

3.2.1 ศึกษาเนื้อหาในชุดกิจกรรมฝึกทักษะที่สร้างขึ้น

3.2.2 จัดทำแบบทดสอบทักษะทั้งด้านทฤษฎีและด้านการปฏิบัติในขั้น แล้วนำแบบวัดทักษะที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง

3.2.3 นำแบบวัดทักษะที่ผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 3 คน

3.2.4 ปรับปรุงแบบวัดทักษะตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและนำไปใช้จริง

3.3 การสร้างแบบสัมภาษณ์

3.3.1 ศึกษาจากหนังสือ วารสารงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.3.2 สร้างแบบสัมภาษณ์ และนำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา

ตรวจสอบความถูกต้อง

3.3.3 นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 3 ท่าน

3.3.4 ปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและนำไปใช้จริง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนดังนี้

4.1 ดำเนินการสอบวัดทักษะทางดนตรีสากลของนักเรียนผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็น ก่อนเรียน

4.2 ดำเนินการสอนตามเนื้อหาของชุดกิจกรรม

4.3 ดำเนินการสอบวัดทักษะทางดนตรีสากลของนักเรียนผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็น หลังเรียน

4.4 สัมภาษณ์นักเรียนเพิ่มเติม

4.5 เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตโดยการบันทึกวิดีโอการเรียนการสอนและการทดสอบด้วยแบบวัดทักษะ

5. ระดับการวิเคราะห์ข้อมูล



ค่าเฉลี่ย(คะแนน)	ระดับคุณภาพ
80-100	ดีเยี่ยม
61-79	ดี
51-60	พอใช้
0-50	ปรับปรุง

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้
สถิติ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน
2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 การหาค่าความเที่ยงตรง
(Validity) ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สูตร
ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (สมนึก ภัททิยธนี,
2546: 58)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความ
คิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่มีความ
บกพร่องทางการมองเห็นจำนวน 3 คนมีคะแนน
เพิ่มขึ้นดังตารางวิเคราะห์ข้อมูลดังตาราง 1

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ของนักเรียนผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็น

นักเรียนคนที่	คะแนนเต็ม	คะแนนสอบก่อนใช้ชุดกิจกรรม การเรียนรู้ดนตรีสากล (40 คะแนน)	คะแนนสอบหลังใช้ชุดกิจกรรม การเรียนรู้ดนตรีสากล (40 คะแนน)
1		21	34
2		22	32
3		25	36
ค่าเฉลี่ย		22.67	32.07
ร้อยละของคะแนนเต็ม		45.25	80.17

จากตาราง 1 พบว่าคะแนนการทดสอบ
ทักษะของนักเรียนผู้ที่มีความบกพร่องทางการ
มองเห็นก่อนใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล
คิดเป็นร้อยละ 45.25 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่า

มาตรฐาน และผลคะแนนหลังจากที่ใช้ชุดกิจกรรม
การเรียนรู้ดนตรีสากลแล้ว คิดเป็นร้อยละ 80.17
ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ดังนั้นผลการวิจัยจึงสรุปได้
ว่า ทักษะทางดนตรีของนักเรียนที่มีการบกพร่อง



ทางการมองเห็นหลังใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ดนตรีสากลคิดเป็นร้อยละ 80.17 อยู่ในระดับดี

อภิปรายผล

จากการศึกษาทักษะทางดนตรีของผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็นโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล ระดับชั้นมัธยมศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด พบว่า หลักจากได้ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล แสดงว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากลสามารถพัฒนาทักษะทางดนตรีได้มากขึ้น โดยการนำมาปรับใช้เพื่อให้เข้ากับความสามารถพิเศษของผู้เรียน และสอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่า “เด็กพิการ” หมายถึง “เด็กที่แตกต่างไปจากเด็กปกติ ในทางด้าน ด้านร่างกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ สังคม และอื่น ๆ จนถึงขั้นที่ไม่อาจได้รับประโยชน์ อย่างเต็มที่จากการจัดให้การศึกษาตามปกติ จำเป็นต้องจัดการศึกษาหรือบริการพิเศษให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ” ซึ่งเป็นข้อหนึ่งของหลักในการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็น สอดคล้องกับ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2543 : 45) ที่กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนที่ผลิตขึ้น จำเป็นต้องประเมินผล หรือหาประสิทธิภาพก่อนที่จะนำไปใช้จริง โดยการนำสื่อการสอนไปทดลองตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ เพื่อที่จะได้นำข้อมูลที่บกพร่อง มาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปสอนจริง ทั้งนี้เพื่อมั่นใจว่า สื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นนั้นมีคุณภาพ ทำให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างแท้จริง และพิมพ์จิต สถิตวิทยานันท์ (2546 : 89) ที่ว่า ผู้ที่มีความบกพร่องทางการเห็นทุกคน ต้องการ การอธิบายด้วยคำพูดเพื่อเพิ่มความเข้าใจของพวกเขา ให้ดีขึ้นคือเข้าใจได้ถูกต้อง รวดเร็วและแม่นยำ การฟังและการพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจจากผู้มองเห็น ไปยังผู้ที่บกพร่อง

ทางสายตา ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า มีความบกพร่องทางการมองเห็น ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด มีทักษะทางดนตรีที่ดีขึ้นหลักจากได้ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากล ตลอดการทดลองพบว่า นักเรียนให้ความร่วมมือ ความเอาใจใส่ และมีความกระตือรือร้น ทั้งในการทดลองและการปฏิบัติเป็นอย่างดี และเข้าใจในเนื้อหาที่จะเรียนมากยิ่งขึ้น

จึงสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดนตรีสากลผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็นในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด สามารถพัฒนาทักษะทางดนตรีของผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็นได้จริง เพราะชุดกิจกรรมนี้ได้พัฒนาขึ้นเพื่อให้ผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็นได้เรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาดนตรีสากลโดยเฉพาะ จึงทำให้ผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็นสามารถเข้าใจได้ง่าย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการจัดทำและนำไปใช้

1.1 ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ ให้มีประสิทธิภาพนั้น ควรจัดลำดับ เนื้อหากิจกรรมให้ต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงวิธีสอน การจัดการกิจกรรม จากง่ายไปหายาก เพื่อให้ผู้เรียน มีความเข้าใจ และสามารถนำไปใช้และศึกษาต่อได้ การเสนอเนื้อหาความรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้นั้น ควรจะให้เนื้อหาครอบคลุมและเข้าใจง่าย เพราะจะไม่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน

1.2 การนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ ครูควรศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ให้เข้าใจอย่างชัดเจน และนำไปจัดการเรียนการสอนตามกระบวนการที่คณะผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น



2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนผู้มีความบกพร่องทางการมองเห็นที่เรียนร่วมเพิ่มขึ้น ในรายวิชาอื่นๆ

2.2 ควรมีการศึกษาและทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของนักเรียนผู้มีความบกพร่อง

ทางการมองเห็น หลากๆ โรงเรียน เพื่อให้ได้ข้อสรุป และการเปรียบเทียบกลวิธีการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกับวิธีการสอนรูปแบบอื่นๆ เพื่อดูว่ามีประสิทธิภาพเหมือนกันหรือต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *พระราชบัญญัติการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551*. กรุงเทพฯ: สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2543). *เทคโนโลยีและสื่อการศึกษา*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จิตติมา งามโชคสมุทร. (2555). *ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับชาวผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัทอินโดรามา โพลีเมอร์ส จำกัด (มหาชน)*. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เฟชัญญ์ กิจระการ. (2546). *ดัชนีประสิทธิผล*. มหาสารคาม: ภาควิชาเทคโนโลยีและการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ทวี เชื้อสุวรรณทวี และคณะ. (2549). *รายงานการวิจัยท้องถิ่นฉบับสมบูรณ์: รูปแบบการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการที่เหมาะสมกับ ชุมชนพุทธมณฑล. อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม*.
- สมชาย อมะรักษ์. (2532). *ทฤษฎีดนตรีสากลเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.